

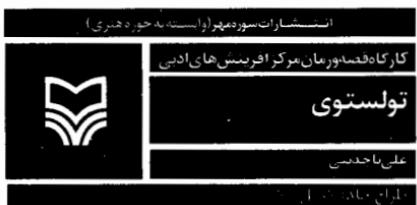
علمی تاجستخانه

تولستوی

علی تاجدینی

چاپ، صحافی و انتوگرافی؛ واژه پرداز اندیشه-چاپ، اندیشه
چاپ، اول: ۱۳۹۵
مشخصات نشر: تهران: شرکت انتشارات سوره مهر، ۱۳۹۴.
شماره‌گذار: ۲۵۰۰ نسخه
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۰۳۰۲۲۹-۰
عنوان و نام پدیدآور: تولستوی (علی تاجدینی)
مشخصات ظاهری: ۲۳۳ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۰۳۰۲۲۹-۰
وتصیت فهرست نویسی: غلبی
پادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس.
موضوع: تولستوی، لیویپلیکالاپویون - ۱۸۱۰-۱۹۱۰ م.- نقد و تفسیر
موضوع: نویسنده‌گان روسی -- قرن ۱۹
شناسه افزود: طرفک انتشارات سوره مهر
رد پندی کنگره: ۱۳۹۴/۵/۲۹-۳۰
رد پندی دیوبی: ۸۱۱۷۷
شماره کتابشناسی ملی: ۴۰۰۴۱۷

نشانی: تهران خیلیان حافظ خیلیان رشتہ پلاس ۲۳
صفندوق پستی: ۱۵۸۱۵-۱۱۴۴
تلفن: ۶۱۹۴۲ سامانه پیامک: ۳۰۰۰۵۳۱۹
تلفن مرکز پیغش: (بنج خط) ۶۶۴۶۰۹۹۳ فکس: ۶۶۴۶۹۹۵۱
W W w . s o o r e m e h r . i r

فهرست مطالب

۱۳	مقدمه
۱۷	بخش اول: زندگی نامه
۱۹	فصل اول: زندگی نامه تولستوی
۱۹	داستان داستان‌های تولستوی
۲۱	دوره‌های زندگی تولستوی از زبان خویش
۲۳	تبارشناسی و خانواده تولستوی
۲۴	مادر بزرگ تولستوی
۲۶	تولستوی‌ها
۲۷	توانت
۲۹	دوره اول زندگی تولستوی: دوره کودکی
۳۸	دوره دوم: بی‌نظمی‌های دوره جوانی
۳۹	دوره سوم: تولستوی و زندگی خانوادگی
۵۳	تولستوی در مقام یک پدر
۵۷	تحصیلات و بازی‌های کودکانه
۵۹	دوره چهارم: معنای زندگی
۱۰۵	فرار بزرگ
۱۰۸	قصه فرار
۱۴۷	فصل دوم: شخصیت‌شناسی تولستوی
۱۴۷	شخصیت تولستوی از نگاه خود تولستوی

۱۵۰	جسم تولستوی
۱۵۲	بدن قوی
۱۵۳	روحیات
۱۵۳	۱. عصبی بودن
۱۵۵	۲. سرزنشگری
۱۵۹	۳. مقاومت در برابر هر اجباری
۱۵۹	۴. صداقت و رک بودن
۱۶۰	۵. شخصیت اخلاقی
۱۶۰	۶. روحیه نقادی
۱۶۱	۷. روحیه مذبذب
۱۶۳	۸. روحیه متعصب و لجوخ
۱۶۵	شخصیت تولستوی در انتهای عمر
۱۶۹	فصل سوم: عوامل مؤثر در شخصیت تولستوی
۱۶۹	روسو
۱۷۱	شونینهاور
۱۷۲	تورگنیف
۱۷۶	استاندال
۱۷۶	خانواده و تبار خانوادگی
۱۷۸	کودکی
۱۷۸	یاسنائیا پولیانا
۱۷۹	مادر تولستوی
۱۷۹	مرگ برادرش، نیکلا
۱۸۰	برادرش، سرژ
۱۸۰	عمه توانت
۱۸۲	روستائیان
۱۸۳	یونان، هومر
۱۸۴	ادبیات ملل
۱۸۵	گیوتین و مرگ در پاریس
۱۸۷	فصل چهارم: مطالعات تولستوی

بخش دوم: آثار تولستوی	۱۹۱
فصل اول: فهرست آثار تولستوی	۱۹۳
فصل دوم: معرفی و شرح آثار تولستوی	۲۰۳
آلبرت و چگونگی خلق آن	۲۰۳
آنکارینا	۲۰۵
خلاصه داستان	۲۰۵
انعکاس تجربه تولستوی در رمان «آنکارینا»	۲۱۵
الف) ایدگاه‌های تولستوی	۲۱۶
حیاد اندیشه تولستوی	۲۱۹
زن و غیرت مردانه	۲۲۰
شهر و روستا	۲۲۱
ب) تجربه‌های تولستوی	۲۲۲
شخصیت پردازی تولستوی	۲۲۲
توصیفات هترمندانه در رمان آنکارینا	۲۲۵
افسانه‌های تولستوی	۲۳۰
پدر سرگی خود تولستوی است	۲۳۴
پس از مجلس رقص	۲۳۸
چگونگی پیدایش قصه	۲۴۰
پول	۲۴۱
درون‌مایه داستان	۲۴۹
نمرات تحصیل	۲۵۱
جسد زنده	۲۵۲
جنگ و صلح	۲۵۳
خلاصه قصه	۲۵۳
درون‌مایه قصه	۲۵۷
پیش‌زینیه رمان جنگ و صلح	۲۵۷
انعکاس انتشار رمان جنگ و صلح	۲۵۸
چه باید کرد؟	۲۶۰
خاطرات پیش از مرگ فدروکوزمیچ	۲۶۱
داستان‌های سباستپول	۲۶۲

۲۶۳	انعکاس انتشار سیاستپول
۲۶۴	برخورد حکومت تزارها با کتاب یادداشت‌های سیاستپول
۲۶۵	حاجی مراد.....
۲۶۸	درون‌مایه قصه.....
۲۷۲	دکابریست‌ها.....
۲۷۴	دو سریاز سواره نظام.....
۲۷۵	رستاخیز.....
۲۷۷	درون‌مایه رستاخیز.....
۲۷۸	چگونگی خلق رستاخیز.....
۲۸۲	رستاخیز و ارتداد تولستوی
۲۸۳	حق التأليف رمان رستاخیز.....
۲۸۳	آهنگ رستاخیز.....
۲۸۳	روايات عاميانه.....
۲۸۴	زندانی قفقاز.....
۲۸۶	ویزگی‌های زندانی قفقاز.....
۲۸۶	سرگذشت یک اسب.....
۲۹۷	سعادت زناشویی.....
۲۹۷	خلاصه داستان.....
۲۹۸	سونات کرویتر.....
۳۰۰	توضیح تولستوی درباره سونات کرویتر.....
۳۰۷	شیطان.....
۳۰۷	قدرت ظلمات.....
۳۰۸	فراق‌ها یا داستان قفقاز.....
۳۱۰	کودکی.....
۳۱۱	چگونگی خلق اثر.....
۳۱۲	انعکاس انتشار «کودکی».....
۳۱۲	کولاک.....
۳۱۳	مرگ ایوان ایلیچ.....
۳۱۵	مگر هر آدم چقدر زمین می‌خواهد؟.....
۳۱۸	درون‌مایه داستان.....

و نور در ظلمات می تابد	۳۱۹
هر چیست؟	۳۲۰
انعکاس انتشار «هر چیست؟».	۳۲۱
یادداشت‌های خصوصی	۳۲۲
فصل سوم: ویزگی آثار تولستوی	۳۲۷
اهمیت تولستوی در ادبیات جهان	۳۲۷
ویزگی رمان‌های تولستوی	۳۲۸
واقعگرایی	۳۲۸
شفاف کردن موضوعات	۳۲۴
آثار تولستوی آینه شخصیت او	۳۲۵
توجه به جزئیات	۳۲۷
جسم روسی و روح جهانی	۳۲۸
طبیعت در آثار تولستوی	۳۲۹
پشتونه پژوهشی	۳۴۳
دوری از ابتذال	۳۴۶
بخش سوم: افکار و اندیشه‌های تولستوی	۳۴۷
فصل اول: تولستوی و دین	۳۴۹
در جست‌وجوی خدا	۳۴۹
تولستوی همواره به خدا ایمان داشت	۳۵۲
خدای تولستوی	۳۵۴
چگونه تولستوی به ایمان رسید؟	۳۶۱
تقد نظریه اشتファンتسوایک	۳۶۵
برخورد تولستوی با نهاد کلیسا	۳۶۸
تقد تولستوی بر کلیسا ارتودکس	۳۷۱
متدينان ساده روستایی	۳۷۳
تكفیر تولستوی	۳۷۵
انعکاس دین جدید تولستوی	۳۷۸
تولستوی و اسلام	۳۸۰
فصل دوم: نقد و بررسی نظریه تولستوی درباره هنر	۳۸۹

۳۹۳	مبانی هنر در اندیشه تولستوی
۳۹۸	تعريف هنر
۴۰۱	هنر راستین
۴۰۳	نقدهای نظریه تولستوی
۴۰۴	قابل فهم بودن
۴۰۷	صدقای شرط لازم هنر ناب
۴۰۸	هنر ناب دور از ابتدال است
۴۰۹	هنر ناب برای کسب لذت و سرگرمی نیست
۴۱۰	هنر ناب باید جاویدان باشد
۴۱۱	اقسام هنر ناب
۴۱۲	کارکرد هنر دینی
۴۱۳	هنر متعهد
۴۱۵	تولستوی و گستره هنر
۴۱۷	فصل سوم: نقد شهوت در اندیشه تولستوی
۴۱۷	تحلیل رمان «شیطان»
۴۲۴	نکات مهم درون مایه قصه
۴۲۵	قدرت شهوت
۴۲۹	تولستوی و تجربه زنان
۴۳۰	نگرش تولستوی به زن
۴۳۲	زن - مادر
۴۳۵	نقد حقوق متشابه زن و مرد
۴۳۶	ازدواج در نگاه تولستوی
۴۴۰	نقد و بررسی
۴۴۱	۱. از بین بردن ابزار شهوت
۴۴۴	۲. روزه داری و ریاضت
۴۴۴	۳. طرح صادقانه مشکل برای همسر قانونی
۴۴۵	۴. عفاف یا از بین بردن موجبات گناه
۴۴۶	تفاوت عشق و هوس
۴۴۶	چارچوب ماهرانه رمان «شیطان»
۴۴۹	فصل چهارم: نقد غرور

۴۴۹	تحلیل داستان «پدر سرگی»
۴۵۲	رهایی از نام و ننگ
۴۶۹	تحلیل داستان
۴۷۷	فصل پنجم: معنای زندگی
۴۸۲	دلایل فلسفی
۴۹۰	خروج از بن بست
۴۹۳	خروج از بحران
۵۰۹	فصل ششم: شر و نسبت آن با مالکیت، دولت، و کلیسا
۵۱۱	راه اثباتی تولستوی
۵۱۳	نقد تولستوی
۵۱۷	نقد تصور تولستوی درباره خشونت
۵۱۹	بخش چهارم: آثار، مقالات، و فیلم‌شناخت تولستوی
۵۲۱	۱. کتاب‌ها
۵۳۰	۲. آثار ترجمه شده درباره تولستوی
۵۳۵	۳. مقالات
۵۴۵	۴. فیلم‌شناخت بر اساس سیر تاریخی
۵۴۵	تولستوی و سینما

مقدمه

بی تردید، تولستوی در زمرة بهترین رمان‌نویسان جهان قرار دارد و حتی بسیاری بر آن اندک او نفر اول به شمار می‌آید، زیرا اعتبار تولستوی فقط از جنبه ادبی آثار او برنمی‌خیزد؛ او از برجستگی‌هایی برخوردار است که در کمتر نویسنده‌ای می‌توان نمونه‌ای از آن‌ها یافت. تولستوی، علاوه بر آنکه از داستان‌نویسان درجه‌یک جهان به شمار می‌آید، اهل تأمل و تفکر نیز بوده و دغدغه‌های دینی و انسانی در وجود او به کمال وجود داشته است. گواه بر این مطلب هزاران صفحه مطالب چاپ شده و یادداشت‌های اوست که نشان می‌دهد تولستوی درد خدا و معنویت و انسانیت داشته است. تولستوی انسانی اخلاقی است و، برای تخلق به اخلاق الهی، بیش از سی سال محاسبه نفس و ریاضت و خودداری و خودسازی داشته است. تولستوی، به معنی کامل کلمه، اهل عمل بود و توانسته بود میان تفکر و عمل جمع کند. او همواره می‌گفت: «عمل کردن به یک دستور اخلاقی دشوارتر از صدها صفحه نوشتن است.» تولستوی، حقیقتاً، جزو آن دسته از عالمان ریانی است که مهم‌ترین کارش کشف حقیقت و پیوستگی با خدا بود. برای او دنیای رمان و

شهرت جهانی، که از این راه نصیبیش شده بود، پیشیزی نمی‌ارزید. او، در حالی که جهانیان تشنۀ آثارش بودند، با استغنای کامل نوشتۀ‌های خود را به سخره می‌گرفت.

همچنان که در کتاب حاضر آورده‌ام، احسن رمان‌های تولستوی زندگی هشتاد و دو ساله خود وی است که با فراز و نشیب‌های بسیاری که داشته، برای بشریت، به ویژه اهل ادبیات و فلسفه، بسیار آموزندۀ است.

متأسفانه، در ایران شخصیت‌های عظیمی، همچون تولستوی و ویکتور هوگو و داستایفسکی و گوته و امثال‌هم، بسیار ناقص شناخته شده‌اند. مردم و حتی نویسنده‌گان جامعه ادبی حداًکثر شناختشان از این افراد خواندنِ داستان‌های معروف این بزرگان است و حال آنکه وقتی این افراد به صورت جامع مطالعه می‌شوند، چهره دیگری از این بزرگان رخ می‌نماید و آن تولستوی یا هوگویی است که متفسک است و دغدغه‌های فکری‌اش را در قالب رمان و داستان کوتاه و کتاب‌ها و مقالات جدی با مخاطب در میان گذاشته است. در حقیقت، آدم‌هایی مانند تولستوی – که صداقت و شفافیت جزو خصیصه ذاتی او و آثارش هست – صریحاً اعلام می‌کنند که به دنبال حقیقت‌اند و درد محتوا دارند نه قالب و فرم؛ سخنان جدی دارند و این سخنان را عمیقاً احساس و تجربه کرده‌اند و آن را در قالب‌های گوناگون بیان می‌کنند. برای تولستوی، رمان آنکاره‌نبا و جنگ و صلح همان قدر مهم است که افسانه‌های روسی یا کتاب‌های الفبای کودکان. رمز بزرگی تولستوی در انسانیت والای اوست که در لایه‌لای نوشتۀ‌ها بش موج می‌زند.

اما، مهم‌ترین دلیل نگارش کتاب حاضر فقدان متنی تأثیفی و، در عین حال، توصیفی-انتقادی از شخصیت، آثار، و افکار تولستوی بود.

در جهان، آثار بسیار درخشانی درباره تولستوی نگاشته شده که انصافاً هر یک در نوع خویش بالارزش‌اند؛ کتاب‌های نویسنده‌گانی همچون هنری ترواایا، رومن رولان، اشتافان تسوایک، استراترن، توماس مان، و هنری گیفورد همگی درخشان‌اند. البته، برخی آثار، همچون اثر ترواایا، درباره زندگی تولستوی، از نظر شیرین‌نویسی، متنی بسیار خواندنی‌اند و، بر مبنای آن‌ها، می‌توان فیلم‌نامه‌ای سریالی نوشت. برخی نیز تحلیلی‌ترند، مانند اثر رومن رولان و هنری گیفورد.

اما کتابی تألیفی که، در ضمن توصیف زندگی تولستوی، نگاه نقادانه‌ای هم به اندیشه‌های او داشته باشد در ایران نگاشته نشده است. بنابراین، پس از آنکه مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه هنری پیشنهاد نگارش کتابی درباره تولستوی را داد، تصمیم گرفتم کتابی نسبتاً مختصر اما جامع بنویسم که اولاً، خواننده ایرانی نخست با زندگی نامه تولستوی و فراز و فرودهای او آشنا شود؛ ثانياً، چکیده‌ای از مهم‌ترین آثار وی را معرفی نماید؛ ثالثاً، مهم‌ترین دغدغه‌های فکری تولستوی را به صورت چالشی مطرح نماید؛ رابعاً فهرستی جامع از مآخذ مربوط به تولستوی، در حوزه کتاب، مقاله، و فیلم‌شناخت، عرضه بدارد.

طبعی است کتاب در بخش‌هایی جنبه توصیفی پیدا می‌کند، مانند فصل اول و دوم، هر جا مطلب درخور توجهی از بزرگان تولستوی‌شناس بوده از آن‌ها استفاده و در بخش‌هایی عیناً از ترجمه‌ها با ذکر مأخذ استفاده نموده‌ام.

مثلاً در بخش اول کتاب، که به زندگی نامه تولستوی پرداخته‌ام، تلاش کرده‌ام از بیش از ۱۵۰۰ صفحه زندگی نامه درباره تولستوی تلخیصی در حدود ۸۰ صفحه ارائه دهم. چون معتقدم وقتی زندگی نامه درخشانی مانند هنری ترواایا وجود دارد، به دشواری می‌توان

زندگی نامه بهتری نوشت. به همین منظور، این متون بهتر است به دلیل حجم بالا تلخیص شود. البته، هر جا اقتضا می‌کرده و نقد و نظری داشتهام لایه‌لای مطالب، به طوری که نوشتۀ بندۀ از نوشتۀ دیگران مجزا باشد، آورده‌ام.

بنابراین، اگر بخواهم رویکرد خویش را به نگارش کتاب در چند کلمه بیان کنم، باید بگوییم این کتاب اثری تأثیفی است. در ضمن، به جامعیتش نظر داشتهام. همچنین، مواجهه‌ام با مطالب نقادانه و مقایسه‌ای بوده است. با این همه، کتاب حاضر، از نظر حقیر، درآمدی بر شناخت تولستوی محسوب می‌شود. تولستوی، به دلیل آنکه در بسیاری از موضوعات اظهارنظر کرده، مجال بسیار مناسبی برای متفکران ایرانی فراهم آورده تا نقادانه به آثار وی توجه کنند.

در پایان، از دوستان عزیز، شادروان جناب آفای امیرحسین فردی و محمد ناصری که چنین فرصتی را برای بندۀ فراهم نمودند و پنجره‌ای به سوی دنیایی جدید در پیش دیدگانم گشودند کمال تشکر را دارم. همچنین، از برادر بزرگوار، جناب استاد کامران فانی، که زحمت کشیدند و از آغاز تا پایان متن را مطالعه فرمودند و اظهارنظرهای راهگشایی ارائه کردند، قدردانی می‌کنم.

علی تاجدینی

بخش اول: زندگی نامه

فصل اول: زندگی نامه تولستوی

داستان داستان‌های تولستوی

عارفان معتقدند که «الاسماء تنزل من السماء» به تعبیری، یعنی نامها و کلمات از عالم بالا به زمین طبیعت و ماده نازل می‌شوند. آدمی نیز آسمانی دارد و زمینی. آسمان آدمی روح انسان است که اندیشه، احساسات، و عالم معنا را به صورت اجمالی و به صورت جمعی در خویش دارد. آن‌گاه که انسان به سخن می‌آید یا سخن خویش را به صورت مکتوب می‌نویسد، معانی اجمالی از عالم «جمع‌الجمعی» تنزل می‌یابد و در قالب کتاب و نوشته درمی‌آید. اثر هنری، پیش از تنزل، به صورت قالب‌های هنری در قلب و روح هنرمند تحقق دارد. آن‌گاه که روح هنرمند به اهتزار درمی‌آید، اندیشه و احساس از جایگاهی که قلب نام دارد بر زبان وی و قلم وی جاری می‌شود.

گاه اثر هنری به صورت رمان درمی‌آید، گاهی هم به صورت ناقاشی یا موسیقی یا سینما و سایر هنرها. رمان‌های تولستوی و نوشته‌های دیگر وی – نواد جلد کتاب او – قبل از ظهور، به صورت کتاب یا دست‌نوشته، در آسمان اندیشه و قلب وی حضور داشته است.

در حقیقت، قصه‌های تولستوی تفصیل قصه زندگی خود اوست و هر رمانی به زاویه‌ای از این زندگی اشاره می‌کند. بدون شک، وقتی معنا به ساحت ماده تنزل می‌یابد از خلوص و ناب بودنش کاسته می‌شود. بنابراین، می‌توان وجود تولستوی را از همه رمان‌ها و آثارش زیباتر، عمیق‌تر، و پخته‌تر دانست.

تولستوی بارها این جمله پوشکین را تکرار می‌کرد: «گفتار من عین رفتار من است.» صداقتی که در اندیشه تولستوی بود موجب می‌گردید تا آثار وی با خلوص و شفافیتی هر چه بیشتر به منصة ظهور برسد.

احسن قصص تولستوی زندگی خود اوست که از همه قصه‌های او زیباتر است. او خود از آیندگان خواسته است زندگی اش را به صورت دوره‌های چهارگانه‌ای که ترسیم کرده قرائت کنند:

روایت این دوره‌های چهارگانه روایتی کاملاً حقیقی است که قصد دارد، چنانچه خداوند قدرت و زمان کافی را از من دریغ نورزد، شرح آن را بنگارم. احساس می‌کنم چنین زندگی‌نامه‌ای که از سوی خود من به شیوه‌ای دیگر نوشته شود، با همه کاستی‌هایش، برای مردمان سودمندتر از تمامی بُرگویی‌های گاه هنرمندانه‌ای است که مجموعه آثار دوازده جلدی پیشین من از آن آکنده بوده است و معاصران من برای آن اعتباری ناسزاوار قائل شده‌اند.^۱

در این بخش قصد نویسنده آن است که چکیده‌ای از زندگی مفصل تولستوی را، که از خلال خاطرات و یادداشت‌های او و خانواده و دوستان و روستائیان آشناشیش به دست آمده، پیش روی خوانندگان قرار بدهد.

۱. ثنو تولستوی از نگاه خود و معاصرانش، گرداورنده لیدیا دمیری یونا، ترجمه سیروس سهامی، تهران: نیکا، ۱۳۸۸، ص ۴۲.

دوره‌های زندگی تولستوی از زبان خویش

تولستوی خود در کتاب خاطرات خویش به صراحت می‌نویسد:

زنده‌گی نامه واقعی، یعنی ذکر سفیدی و سیاهی‌های یک زندگی. اگر قصد بر آن بود که یک زندگی نامه راستین تدوین شود، شرافت حکم می‌کرد پرده از همه چیز برداشته شود. تنها چنین شرح حالی، بمنزله هجوم شرمی که به هنگام نگارش آن باید تحمل کرد، می‌تواند متنضم فایده و عبرتی واقعی برای خوانندگان باشد.^۱

این نحوه نگرش تولستوی ریشه در صداقت او و همچنین سبک رئالیستی وی دارد. به همین دلیل، بخش‌هایی از زندگی این نویسنده آن قدر سیاه توصیف شده که بیشتر تولستوی شناسان آن را اغراق‌آمیز توصیف کرده‌اند. به گفته اشتファンتسوایک، با آنکه تولستوی اصرار دارد خود را سیاهکار، دزد، و بی‌سروپا بخواند، هیچ کس درباره او چنین قضاووت نکرده است.

تولستوی، خود، دوره‌های زندگی خود را، بر اساس تحولاتِ رخداده، به چهار بخش تقسیم کرده است: دوران کودکی، نوجوانی، ازدواج، و توجه به خانواده. و مهم‌ترین این دوران‌ها دوران بحران معنوی است که سی سال آخر زندگی او را به خود اختصاص می‌دهد. واقعیت آن است که جریان زندگی من - سوای یک دوران بیست‌ساله - سراسر به پلشته آغشته نبود و حتی در این دوران بیست‌ساله نیز، به خلاف آنجه به هنگام بیماری می‌پنداشتم، زندگی‌ام یکسره آلوده به شناخت و بدستگالی نبود و گاه لحظاتی پیش می‌آمد

.۱. همان.

که کششی به سوی نیکی در خود احساس می‌کردم. اما چنین لحظاتی چندان نمی‌باید و به شتاب در زیر بار وسوسه‌های یک شیدایی و لذت‌جویی لجام‌گسیخته مدفون می‌شد. با این حال، چنین تأملاتی، بهخصوص در زمان بیماری‌ام، بروشنی به من نشان داد که زندگی‌نامه من، بدان‌سان که به طور معمول تنظیم می‌شود و در آن سنگدلی و زشتکاری به سکوت برگزار می‌گردد، دروغی بیش نیست. باری، با چنین نگرشی زندگی دراز مرا می‌توان به چهار دوره تقسیم کرد: دوره بسیار معمومانه و شادی‌بخش و شاعرانه کودکی‌ام تا چهارده‌سالگی (بهخصوص وقتی آن را با دوره بعدی مقایسه می‌کنم)؛ دوره شرم‌آور و نکوهیده بیست‌سالگی که در آن مقهور فساد و نابهنجاری و خودپسندی و جاهطلبی و از همه بدتر، نفس‌پرستی بوده‌ام؛ پس از آن، دوره هجده‌سالگی قرار دارد که از زناشویی تا تولد معنوی‌ام به درازا می‌انجامد و، به شهادت همگان، می‌توان از آن به عنوان دوره اخلاقی یاد کرد. در واقع، در این هجده سال، من یک زندگی خانوادگی متوازن، شریف، بدون لغزش و انحراف را، آن طور که افکار عمومی از آن تعبیر می‌کند، تجربه کرده‌ام. در این دوره، علایق من به دل‌مشغولی‌های خودپسندانه خانوادگی و افزایش تروت و جست‌وجوی موقیت‌های ادبی و انواع کامجویی‌های متعارف محدود بوده است.

سرانجام، نوبت به دوره بیست‌وچهارساله آخر زندگی‌ام می‌رسد که هنوز ادامه دارد و در آن در انتظار مرگی محتموم نشسته‌ام. اکنون فکر می‌کنم در این دوره بوده

است که من سرانجام به کشف زندگی گذشتهام دست یافته‌ام؛ دوره‌ای که، بجز رفتارها و عادات ناپسند پیشین، مایل به هیچ تغییری در آن نیستم.^۱

زندگی حقیقی تولستوی با دوره تحول معنوی آغاز می‌شود. در واقع، حقیقت زندگی آن‌گاه رخ می‌نماید که آدمی از لاک خودخواهی‌ها و منتیت‌ها بیرون آید و عاشقانه به خدا و مردم خدمت کند. زمان حقیقی زمان عاشقی است و زندگی بدون عشق، به قول حافظ، به مرگ نزدیک‌تر است و کسی که عاشق نیست باید بر او نمرده نماز تدفین خواند. بنابراین، برای تولستوی، دوره چهارم، یعنی دوره معناگرایی، در مقایسه با سه دوره کودکی، جوانی، و ازدواج و تشکیل خانواده، ارزش فزون‌تری داشت و او بیشتر مایل بود که از این دوره سخن گفته شود.

تبارشناسی و خانواده تولستوی

پیش از آنکه به دوره کودکی تولستوی بپردازیم، لازم است ریشه‌های خانوادگی او را تا حدی شناسایی کنیم. جد تولستوی شاهزاده پیر نیکلا سرگیویچ ولکونسکی است که در حکومت الکساندر اول صاحب مقامی ارجمند بود، اما، به دلایلی، از حکومت کناره گرفت و در ملک موروثی خود منزوى شد. کسی نمی‌دانست چرا به یکباره از جامعه کناره گرفته است. می‌گویند ملکه کاترین وی را به خود نزدیک کرد و او را به فرماندهی گارد مخصوص برگزید. ولکونسکی، پس از این انتصاب، ترقی کرد و به سمت سفیر در دریار پروس و سپس پست‌های بالای نظامی منصوب شد. او مردی بافرهنگ، فعال، و بسیار مغورو بود و به سلسله نسبش افتخار می‌کرد. از شاخه‌های مهم این شجرة

۱. همان، ص ۴۲ – ۴۳.